

سرگذشت نادرشاه ۰۰۰

۴

در ذکر اموری که بعد از قتل عام بظهور پیوست

بندهان نادرشاه بعد از رفع هنگامه، قتل عام، سید نیازخان داماد نواب قمرالدین خان و شاه سوارخان داماد قراخان سردار مغلیه تورانی و رای مان خدمتیه پادشاهی و راو،^۱ ئیکه سنگه هزاری توپخانه پادشاهی، کمدروقت قتل و غارت بواسطه، حفظ ناموس عیال و اطفال استادگی نموده، بسیاری از سپاه قزلباش راکه برخانه های آنها بورش آورده بودند، بطريق امتناع و مدافعت بکولی های جزائر روانه، کوهستان فنا ساخته بودند، بحضور طلبداشته و شال به گلو انداخته، هر کدام را بیک فشار و دو فشار، جبار مردم آزار از قید ننگو ناموس رهائی داده، بعال معقبی فرستاد — و بعد از چند روز برطبق خواهش نادرشاه صبیه سلطان بزدان بخش ولد سلطان داور بخش این سلطان مراد بخش این شاهجهان پادشاه رعیت پرورکه تجیب الطرفین بود، بنصرالله میرزا منسوب کردند (۱)، زیرا که بندهان محمد شاه در آن وقت دختر صلی نداشتند و قبل از کشته شدن نادرشاه از بطن آن عالی گوهر والانزاد پسری متولد شده بود و مسمی به جد مادرش یعنی تیمور میرزا گردیده و پس از ضبط و نسق شهر بنواب عظیم الله خان بهادر نرینه، نواب قمرالدین خان و سربلندخان حکم کرد که از مردم متمول و مالدار شهر که از آفت تاخت و ناراج سالم مانده اند، نصف مال گرفته، داخل سرکار نمایند و نصف را بصاحبش واگذارند — چون احراق امور مبطن و رموز مکون سوای عالم الغیب و الخفیات جل شانه، بر دیگری دشوار است، ازین رهگذر در اخذ و جر و تحصیل زر افراط و تغفیر بعمل آمد و از مردم اعزه و

1. This marriage took place on the 26th Dhu'l-Hijja, 1151 A. H.
(6th April, 1739 A.D.). *The Encyclopaedia of Islam*, v. III, Part II,
p. 811, see also *The Later Mughals*, ii. pp. 370-71.

اشراف‌بانواع زجر و شویخ و تنبیه و اقسام زد و کوفت نسقچیان بی رحم ، بوجهی که حکام و متصدیان این امر حواله نموده بودند ، بوصول آوردن و دیگر نواب آغراخان بهادر که روز قتل عام برای محافظت خانه و ناموس از حولی خود که عقب کنره لوئی بیرون لاهوری دروازه^۱ شهر پناه داشت ، برآمدۀ با مغلان ایز و علامان ترک خود کمر بمدافعت تاراجیان بسته و چون تمام مردمش تیرانداران سنگ شکاف قادر انداز بودند و خودش نیز سردار بهادر موروشی نامی بود ، حتی‌المقدور بلکه زیاده بر مقدور بمدافعت و ممانعت کوشیده ، با آنکه تیرهای ایشان تمام شد و جمعی کثیری از قزلباشان را نیز دور نموده ، بعال م عدم فرستادند و مردمش هم بسیاری کشته شدند — خان مذکور اهلیه^۲ خود را چادری برسرو پوشانده و همراه خود بر اسپ نشانده ، جمعی که بتعاقبیش تاخته بودند ، بزخم تیر از شر آنها سالم بیرون جسته ، صحیح و سلامت ، خود را بمقلی پوره رسانید و بعد از رفع هنگامه قتل عام بحضور طلب شده ، بدلیلی تمام با نادرشاه بترکی جواب و سوال مردانه نموده ، نادرشاه خیلی محظوظ شده فرمود که روی تو نفید ، کار ترکانه نموده و بانعام خلعت و مشییر و کارد غجری و اسپ عراقی ممتاز فرموده ، رخصت کرد — و دیگر نواب شیر جنگ را برای آوردن خزانه^۳ نواب برهان‌الملک بصوبه^۴ اوده در پیش نواب ابوالمنصور خان روانه نمود — چنانچه مومنی‌الیه مبلغ یک کرورو هشتاد لک روپیه از آنجا آورده و بیست لک روپیه که در شاهجهان آباد داشتند ، ضمیمه آن نموده ، حواله^۵ خزانه‌دار والی ایران کرده ، مشمول اشقاق گردید —

بعد از انفراج از ضبط نمودن کنوز و کارخانجات پادشاهی و امرای دیگر که در محاربه بقتل آمده بودند و تحصیل زر مصادره^۶ شهر و امرای دیگر و بازخواست سیاه لشکریان خود که اموال بی‌غایت به یعنی برده بودند ، بمستوفی المالک حکم کرد که (چون مواجب شش ماهه از مردم عسکر طلب است ، می‌باید که این ششماده سابق را مع ششماده پیشگی و ششماده انعام تنخواه نمایند که جمله هزده‌ماهه باشد و آنچه نقد و جنس و جواهر آلات و نقره^۷ (۱) و تخت طاووسی^۸ (۲) پادشاه و تخت‌ها و صندلی‌های مرصع پادشاهان دیگر و اسپان و افیال و غیره همراه برد ، حسابش خدای تعای جل شانه ، بهتر می‌داند ، اغلب

1. P. U. H., fol. 30 b, P. U. A., p. 43 طلا و نقره.

2. The Peacock Throne consisted of a gold-plated frame capable of being taken to pieces, richly jewelled panels filling into its eight sides and detachable pillars steps and roof. It used to be put together and placed in the darbar hall only at the anniversary of the royal coronation, but at other times it was stowed away in loose parts. When these parts were looted they were naturally dispersed to different quarters. The genuine Peacock Throne of Shah Jahan no longer exists anywhere in the world; but a modern and cheap imitation of it, made by the later kings of Persia, is still preserved at Tehran. (*The Later Mughals*, ii, p. 377).

که زیاده بر هشتاد (۱) کرور خواهد بود — حنانچه تا مدت سه سال حساب خواهر با وصف نویسنده‌های جواهر خانه^۱ محمد شاه و محاسبات ارشد بلاد ایران بخوبی منفع نشد، لیکن دست اندازی بجواهر و خزانه که در آنچهون محل پادشاه بود، نکرد — با وجود یکه مردم از کثرت آن بمبالغه ظاهر ساخته بودند، مطلقاً "کوشش نفرموده" ، متعرض آن نشد (۲)

دیگر از جمله اموری که در ایام توقف شاهجهان آباد ایجاد نموده، اینست که معتبرالملک مأمور شد که من بعد سکه نقود ایران را که عبارت از عباسی و محمدی و شاهی و هزار دیناری و اشرفی قزلباشی باشد، موقوف نموده، از نقره بشکل و وزن روپیه و از طلا بدستور مهر هندی مرتب ساخته مسمی بنادری و باین شعر مسکوک سازند:

هست سلطان بر سلاطین جهان
شاه شاهان نادر صاحب قران
وبمهدی خان منشی الممالک حکم شد که صغیر و کبیر حضور (۳) و دوراً آکا سازد
که بعدالیوم نام همایون شاهنشاه گفته و نوشته باشد و نقش نگین مهر آن بی مهر کثیر القهر
که بر جمیع کاغذهای جمعی و خرچی و نامه‌های سلاطین و فرامیں خوانین زینت افرا می‌شد،
این شعر کنده بود:

نگین دولت و دین رفته بود، چون از جا
بنام نادر ایران قرار داد خدا

و سقدمه^۴ ملکباین منوال انصافاً یافت که هرچه آن طرف دریای انکو اقع است که عبارت از بلده^۵ پشاور و دارالملک کابل و غزنی و ذیره جات (۴) و بنگشات و خداباد و شهشه و بکر (۵) و غیره باشد، مع محصول چهار محل پنجاب که از قدیم برای مصارف

1— Mirza Muhammad Mahdi (*T. N.*, p. 361), values the gifts, including the peacock throne, which Nadir took from the Emperor and nobles at fifteen crores, together with jewels and treasures "beyond calculation".

2— This statement cannot be accepted, though it is a fact that no torture was applied to the Begums in the palace or their servants for their jewels.

3— P. U. A., p. 43 reads .

4— The Derajat (plural of Dera) tract takes its name from three Deras, Dera Isma'il Khan and Dera Fateh Khan in the upper region and Dera Ghazi Khan in the lower region.

5— Bhakkar is an island-stronghold planted in mid-stream between Rohri and Sakkhar (Sukkur) on the Indus.

دارالملک کابل مقرر بود، در تصرف نادر شاه و مابقی بدستور بجناب محمد شاه مبارک و بعد از تنقیح مقدسات مالی و ملکی اکثر اوقات ارباب طرب هندی را طلب داشته بساط نشاط و بساط گسترده، مسرت افزای خاطر بهجت ذخائر خویش می‌گشت.

انعقاد محفل نشاط و مجرای نور بائی طوابیف:

چنانچه نور بائی که سرطانه پر طائفه در حاضر جوابی و لطیفه گوئی و غمزه سنجی و عشهه بپرائی و خوش صحبتی یگانه، جهان و شهره، زمان بود، بعد ملازمت، این اشعار در حضورش خوانده، موزد مراحم و عواطف خسروانه مخصوص گشت:

دلربایانه دگر بر سر ناز آمدہای

از دل ما چه بجا مانده که باز آمدہای

می‌بده می‌بستان دست بزن پای بکوب

بحرابات (۱) آنے از پیر نماز آمدہای

نادر شاه از استماع این اشعار نهایت محظوظ و مشعوف شده، حکم کرد که مبلغ سه (۲)

هزار روپیه انعام داده، ویرا همراه ببرند - بائی جیو بیچاره را بمجرد اصفای کلمه، همراه بردن، خوردن و خوابیدن دشوار شده و مردن گوارا گردیده، شکمش جاری شد و تزدیک بود که جان شیرین از تن نازنینش بدر رود و آخر کار به تلبیس تمارض از چنگ آن پلنگ نجات یافت و وبال آز برای امرا زاده پای صاحب مال باقی ماند.

۱- P. U. H., fol. 31 b, P. U. A., p. 44. در خرابات.

۲- B. M. fol. 26 b, P. U. H. fol. 31 b; P. U. A., p. 44. چهار.

Masnawi-i-Maulana Jalal-ud-Din Rumi (ed. Mir Khani), p. 57.